

التقيد بالنص القرآني عند روبين والترجمة الى العبرية بلغة مبسطة

שמירת טקסט הקוראני כשרובין ותרגום
לברי בשפה פשוטה

م.م. عباس مطلب جاسم / كلية اللغات / جامعة بغداد

م.م. براء خلف حمادي / كلية اللغات / جامعة بغداد

الخلاصة

- من خلال قراءتنا للنص القرآني على يد روبين توصلت امامنا الكثير من الحقائق واستطعنا ان نجدها حصراً .
- ١ – ان النص القرآني كما هو معروف هو صورة بلاغية تحتوي على العديد من الدلالات التي يصعب على المترجم نقلها بالتفصيل ما لم يكن هو من اصل الحضارة .
 - ٢ – لقد اتسمت الترجمة على العموم بأنها ترجمة مضمونية وان الكثير من الآيات الكريمة لم تترجم بشكل دقيق سوى ان فيها التبسيط وهذا يعني انها ترجمة بتصرف ، ويمكن العودة الى الامثلة المشار اليها في المتن .
 - ٣ – في عدة آيات يحاول المترجم اختزال النص في محاولة منه الى التبسيط أو التقيد بالنص القرآني ليتخذ من بين ذلك سبيل للخروج بالترجمة بشكل واضح وبسيط أمام القارئ اليهودي مما افقده الامانة العلمية .
 - ٤ – تلبية احتياجات المتلقي اليهودي ترجمة روبين للقرآن الكريم بالعبرية المبسطة مع مراعاة البعد البلاغي للقرآن وهذا لا يتوافق مع قداسة النص القرآني حيث اراد ان يثبت للقارئ اليهودي ان اللغة العبرية قادرة على استيعاب معاني القرآن الكريم وهي لغة ليست فقيرة بالمفردات .
 - ٥ – ان التقديم والتأخير في الترجمات الادبية يمكن ان يحصل لكن في ترجمة القرآن لا يمكن واذا حدث لا يمكن فهم النص بصورة صحيحة عند تطبيق هذا الاسلوب .
 - ٦ – في محاولة فاشلة لروبين بتشكيل ترجمة القرآن الكريم من اجل التبسيط أمام اليهود وهذا ما يحدث مع اليهود عندما يقومون بتشكيل النص التوراتي مع بقية اسفار العهد القديم المتداول بينهم الآن وما حدث ايضاً في ترجمة الانجيل الى العبرية .
 - ٧ – رغم الجهد الكبير الذي بذله روبين في ترجمة القرآن الكريم استنتج الباحثون حقيقة ان المستشرقين اليهود مازالوا حتى الآن بحاجة ماسة الى مراجعة انفسهم وتقبل الحوار الموضوعي مع الآخرين .

abstract

Through our reading of the Qur'anic text by Robin made clear we have a lot of facts and we were able to find it exclusively.

- 1 - The text of the Quran is also known is the image of a rhetorical contain many connotations that are difficult to move them in detail what the interpreter is not out of civilization.
- 2 - I've been characterized as translator on the whole translation of substance and that many of the verses are not translated accurately but that the simplification and this means it's translation adapted, and can return to the examples referred to in the text.
- 3 - In several verses of the translator tries shorthand text in an attempt to simplistic or adherence to Quranic text taken from among so way out translations in a clear and simple in front of the Jewish reader, which hamstrung scientific integrity.
- 4 - Meet the needs of the Jewish recipient Rubin translation of the Koran in Hebrew, Simplified taking into account the rhetorical dimension of the Koran and the above to proceed with the holiness of the Quranic text where he wanted to show the reader that the Jewish Hebrew able to absorb the meanings of the Qur'an, a language is not poor by keywords.
- 5 - The presentation and the delay in literary translations can happen, but in the translation of the Koran can not be, and if there can not understand the text correctly when you apply this style.
- 6 - In a failed attempt to form a Robin translate the Koran in order to simplistic against the Jews and that what is happening with the Jews when they form a biblical text with the rest of the Old Testament, including rolling now and also what happened in the translation of the Hebrew Bible.

7 - Despite the great effort made by Rubin in the translation of the Koran, the researchers concluded that the fact that the Jewish Orientalists still yet desperately need to examine themselves and accept a substantive dialogue with others.

מבוא

היהודים בימי ביניים היו להוטים להפוך את הציור הערבי של הקוראן אל הציור ללא עברית המתורגמת עברית משמעות למודעות שלהם לקרוא את הקוראן הקדוש יעזור להם לספוג את שפת הקוראן והן מבחינת משמעות תוכן. (1)

היהודים חיו תקופה מסוימת מבלי המורשת האינטלקטואלית שלהם, אבל התורה ואת התלמוד מדר סביבם מן הפיזור אפילו מחלוקת ודיון של יהודים ברחבי העולם וסבלו לירידה וההזנחה של קליעת השפה העברית במגע עם הערבים.

והעבר את התרבות הערבית ישירות, בעיקר בתחום של תרבות ויופי של רטוריקה, כולל הקוראן מייצג את התמונה רטורית הגדולה כיצירה יהודית עוקבות מקרוב לשמש במה להצגת העבודות של תרגומי במאה האחרונה היא מייצג ארבעה ניסיונות כל אחד רקנדורף רובין ריבלין ובן שמש אשר בדרך כלל, והיא ניסיונות נמרצים לא יכול כל אחד מהם כדי למצוא את התמונה האמיתית של הקוראן הקדוש המתורגם.

וכי המטרה העיקרית במחקר זה לעמוד על המציאות של התרגומים העבריים. לקבוע התרגום לימודים לאור תופעת אורינטליזם ועמדות של האיסלאם בכלל והקוראן בפרט, לצאת עם חזון בחר בתחום זה למטה כדי לתקן שגיאות הכלול תרגומים אלה כדי להגן על הקוראן הוסיף או מחיקה או שינוי.

הסיבה שבחרנו בנושא זה משום רובין השתמשו בכמה גורמים בניסיון לפשט את הטקסט של הקוראן מול הקורא ליהודים למקומות רחוקים ברוח הטקסט אינו תואם את טביעות האצבע של משמעות יהודית עם המשמעויות של הקוראן.

סקירה היסטורית של תרגומים שפורסמו פורסם של הקוראן

הקוראן עצמו הוא בעל עניין המזרחנים שיצאו לימודיו במשך שנים רבות, שם הוא מתורגם בכל פקולטת שפות כתובות של זיקת מאלפיו לבית שלו. כאשר נודע לו על היהודים כי יש להם את התשוקה לאורך ההיסטוריה לעוות את תדמית האסלאם ולפגוע בו. וזה הניסיון הראשון לתרגם את הקוראן בא על מתורגמן ידות רקנדורף יהודי גרמני המזרחן שכתרתו (אלקוראן או המקרא נעתק מלשון ערבית ללשון עברית ומבואר) (2) הקוראן או המקרא העברת מערבית עברית, והסביר בשנת 1857.

הניסיון השני ריבלין ומסר הכותרת (אלקוראן - תרגום מערבית) (3) הקוראן מתורגם מבית ההוצאה לאור בערבית בתל אביב בשנת 1987.

הבן השלישי של שמש המזרחן היהודי הונפקו בשנת 1971 בבית ההוצאה לאור (מצדה) זכאי (הקוראן הקדוש - ספר הספרים של האסלאם תרגום מערבית) (4) הקוראן הקדוש - ספרים הקדושים לאיסלאם תורגם מערבית.

א - תרגומים לא פורסם של הקוראן

שלושת הניסיונות הראשונים תרגומים שלא פורסמו בעולם של הקוראן והגיע כדלקמן:

- 1 - הראשון במוזיאון הבריטי, שבו מקורות יהודיים שונים זיהו את האחרים הלכו אל המאה השש-עשרה והשני הלך במאה השבע עשרה. אבל כולם מסכימים הראשון שעשה את זה הוא יעקב בן ישראל, הלוי.
- 2 - השני נמצא בספרייה הבריטית בלונדון, שהושלם בהודו במאה השמונה עשרה לא מצא את השם של מי עשה את זה עדיין.
- 3 - השלישי היה בספריית הקונגרס בושינגטון, שם הוא מתורגם ההולנדי בלי לדעת מה השעה. (5)

ב - תרגומים פורסם של הקוראן

- 1 - תרגום צבי החיים רקנדורף בשנת 1857 (אלקוראן המקרא) והתרגום היה המטרה של היווצרות של התורה עם התנ"ך לא קבל בהצלחת מה כוונת טענות מופרכות כל עמימות רצתה להגיד מההתחלה שהתורה היא הבסיס המקורי.

- 2 - תרגום יוסף יואל ריבלין, שיצא בשנת 1936, תחת הכותרת (אלקוראן) (הקוראן). איפה הוא ניסה להתקרב אל ברהיטות הקוראני והרטוריקה המהווה את התרגום הכי קרוב לתוך ספינות כמו גם ימי המתורגמן טהא חוסיין אלף לילה ולילה.
- 3 - אהרון בן-שמשי, אשר הונפקו בשנת 1971, תחת הכותרת (הקוראן הקדוש תרגום חופשי) (הקוראן הקדוש תורגם בתרגום חופשי) היה מעמדו מתרגם לערבית אנטי-אסלאמית ניסוחה של תורת משה.
- 4 - אורי חבין כפי שפורסמו בשנת 2005, המהווה את התרגום הכי קרוב לטקסט, אבל פשוט מוטיבציה כדי למלא את הצרכים של היהודים. (6)

קריאת נמען יהודי ולפשוט תרגום רובין של הקוראן הקדוש

חבין עבד כדי לענות על הצרכים של הנמען בתרגום העברי הישראלי של הקוראן, כי זה במרכז ענק גם במדע וגם רטוריקה, במיוחד שקשה ליהודים להבין. זה לא היה מקום שבו התרבות הערבית, חבין הוציא בשנת 2005 תורגם לראשונה בשפה פשוטה עולה בקנה אחד עם בעידן הגלובליזציה והפתיחות. מדען יהודי הצהיר (יעל לוטון) (7) על התרגום של חבין זה בקנה אחד עם השפה העברית הנוכחית שפעת גלובליזציה ואת הפגיעות של שפות זרות על מנת לשרת את העם היהודי ואת הפישוט של רב מהבעיות לפניו. בימי מוצר תרגומי ניגודיות של יהודי אל הקוראן הקדוש פתחנו תמונה באמצעות דוגמאות אשר אנו מציעים דרך הטקסט.

אורי חבין ציין בהגשה לתרגם אותה הנפיק בשנת 2005 למניעים של תנועתו להשיג תרגום זה, למנוע את הטעויות של קודמיו בעיקר. אבל יש מניעים ומטרות אחרים של סמיה בקשו להשיג, אשר יתייחסו אליו בקצרה תוך מתן דוגמאות מעשיות של מתורגם. וזה יכול להיות מחולק המניעים המטרות המוצהרות הסתיר כדלקמן:

א - אמנויות לשוניות מוטיבציה:

חבין היה להוט לומר הגשה לתרגם, שבקשה לפתח ניסוח של עברית יכולה להכיל פרשנויות מקובלות של הפרשנים המוסלמים של הקוראן, ו למקלט עבור קוראן מיוחד תמונת תרגום הגדרה כפי שניתן לראות על ידי חסידיו.

עם זאת הכחיש את ההצהרה הזו כשאמר באותה מצגת: התרגום לא עולה כדי לאמינות מלאה, למרות כל התכנון הוא לקיים כל אמינות.

חבין נכשלה, למעשה, כדי להשיג מטרה זו מסיבות רבות, כולל: טבעו של השפה העברית עצם ואת אוצר המילים המוגבלות מיוח לעומת בערבית, עברית גרעון בהתאם לספוג את הרהיטות של הטקסט הקוראני ואת הגישה, אשר מוכר על ידי כשאמר: ((טקסט קוראן הוא פורמטים סגנון הכתיבה קרוז ערבית משוקלל ללא תחרות בטקסטים ערביים אחרים)).

ב - מניעים דתיים וכחניים:

חבין מתגלה הגשה לתרגם את המניעים של הדיאלקטיקה והוסיפה למניעים הדתיים ואחרים כי תנועתו לקראת סיום התרגום, כוללת ניסיון לערער את הקוראן עצמו, וטוענת כי הוא לא בית של אלוהים.

התבססתי חבין בתביעתו כי על הטענות של מספר מלומדים יהודים של הקוראן הוא לא בית של אלוהים אל נביא הקודש, אבל הוא הכתב או אלף (השתמש המתרגם של הפועל העברי נגזר ספרי חומר כתב) מחוץ לחץ האי הערב אחרי מותו של מוחמד, עליו שלום שנים ארוך.

הוא סלל את דרך טענתו כי בספרו שיצא לאור לפני מספר שנים תחת כתובת התנ"ך והקוראן ((התנ"ך (הברית הישנה) ואת הקוראן)) כשאמר: הקוראן מתמקד בסוגיית הבחירה של אלוהים עבור בני ישראל על מנת לאשר כי הם הפרו את התחייבויותיהם לאלוהים ובגלל זה כלל הם איבדו, וכי הקוראן מנסה להוכיח את זה עם הרבה התייחסות הסיפורים בתנ"ך מדבר על החטאים שביצעו בני ישראל בדרכם הם יצאו ממצרים אל הארץ המובטחת.

דוגמאות נבחרות של התרגום רובין של הקוראן

في قوله تعالى ((قل ان كان اباؤكم وابناؤكم واخوانكم وازواجكم وعشيرتكم واموال اقترفتموها وتجارة تخشون كسادها ومساكن ترجونها احب اليكم من الله ورسوله وجهاد في سبيله فتربصوا حتى يأتي الله بأمره والله لايهدي القوم الفاسقين)) سورة التوبة الايه ٢٤

הַתְּרַגּוּם הָעִבְרִית (אָמַר אִם אֲבוֹתֵיכֶם וּבְנֵיכֶם וְאֲחֵיכֶם וְנֹשִׁיכֶם וְקָרוֹבֵי מִשְׁפַּחְתְּכֶם וְהַנְּכֻסִים אֲשֶׁר עִשִׂיתֶם לָכֶם וְעַסְקָאוֹת הַמִּסְחָר אֲשֶׁר תַּחֲשֹׁשׁוּ פֶן יֵצְאוּ לְפֹעֵל וְהַמִּשְׁכָּנוֹת הַנְּעִימִים לָכֶם אִם כָּל אֵנָה אֲהוּבִים עֲלֵיכֶם יוֹתֵר מֵאֱלוֹהִים וּמִשְׁלִיחוֹ וּמִן הַמַּאֲבָק לְמַעַנֵנוּ כִּי אִזּוֹ הַמַּתִּינוּ עַד אֲשֶׁר יִקָּיֵם אֱלוֹהִים אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹהִים לֹא יִנְחָה אֶת קֶהֱל הַפּוֹשְׁעִין)

גַּם בַּפְּסוּק לְעִיל תְּשׁוּבָה מִתּוֹרַגְם חֲבִין טוּוּחַ (ג'האד) (הַמַּאֲבָק לְמַעַנֵנוּ) (8) (הַמַּאֲבָק לְמַעַן אֱלֹהֵי) וְאֵת זֶה רַחוּק מִלְּהִיּוֹת בְּרוּחַ הַטְּקִסְט הַמְּקוּרִי בְּנִסְיוֹן לְפִשֵׁט אֶת הַטְּקִסְט בְּאוֹתָהּ הַסּוּרָה שֶׁל הַמוֹנַח, וְאֶחָד נִכְשַׁל פְּעַמִּים שְׁבוּ הַסְּתֵתֵר בְּמִשְׁךְ נִימוֹת פּוֹלִיטִיּוֹת רַבּוֹת לְצַמְצוֹם שֶׁל יַחְסִים וּמוֹנַח זֶה כְּעִמּוּדֵי הַתּוֹךְ שֶׁל הַאִיִּסְלָאָם לֹא הָיָה אוֹיֵב שֶׁל הַמוֹסְלָמִים לֹא רַק הַיְּהוּדִים מִגְּעִילִים לְקוּרָא יְהוּדִי.

כְּמוֹ גַּם אֶת הַתְּרַגּוּם שֶׁל הַמוֹשֵׁג (שְׁבַטְכֶם) שְׁבוּ קָמַח עֲבָרִי אִסִּימְפִּטוּטִי לֹא מִצָּא אֶת הַמוֹנַח (מִשְׁפַּחְתְּכֶם), שְׁבַט מִשְׁפַּחָה וְלֹא בְּעִרְבִית, בְּהַעֲדָר לְעוֹמֵת מִתּוֹרַגְמָן עֲבָרִי מֵהוּתִי בְּזַמַּן שֶׁהָיָה הֵייתָה קְרוּבָה הַטְּקִסְט מִבְּחִינַת תּוֹכָן.

כְּמוֹ גַּם אֶת הַתְּרַגּוּם שֶׁל הַמִּילָה (מֵאֲרַב) בְּמֵאֲרַב מֵאֲרַב לְהַתְּגַנֵּב הָעֲרָבִי (כִּי אִזּוֹ הַמַּתָּן) שֶׁם הוּא לֹא מִצָּא אֶת הַהֶפֶךְ הַגְּמוּר שֶׁל עִבְרִית וְסוּמֵךְ עַל שֶׁפָּה פְּשׁוּטָה בֵּין הַחוּבָה לְסַפֵּק תְּרַגּוּם עֲבָרִי הַקּוּרָאנִי.

מִכָּאֵן אִנּוּ מְסִיקִים כִּי הַפְּרִשְׁנוֹת הֵיא הַמִּשְׁמַעוּתִים הַמְּדוּיָקוֹת שֶׁל קוּרָאן מִשְׁפָּה אַחַת לְאַחֶרֶת, בְּמִיּוּחַד הַמִּתּוֹרַגְמָן לְשֶׁפָּה הָעֲבָרִי יַחְתוּם בְּ הַרְבֵּה טְעוּיּוֹת.

وَفِي قَوْلِهِ تَعَالَى ((وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكُتُبَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ)) سُورَةُ الْبَقَرَةِ آيَةُ 113

הַתְּרַגּוּם הָעִבְרִית (הַיְּהוּדִים אֹמְרִים אֲמוֹנַת הַנּוֹצְרִים אֵין בָּהּ מִמֶּשׁ וְהַנּוֹצְרִים אֹמְרִים אֲמוֹנַת הַיְּהוּדִים אֵין בָּהּ מִמֶּשׁ בְּעוֹדָם קוּרָאִים אֶת הַסֵּפֶר כְּדִבְרֵי אֱלֹהֵי יִגִּידוּ גַּם אֱלֹהֵי אֲשֶׁר דָּבַר לֹא יִדְעוּ וּבִיּוֹם תַּחִית הַמַּתִּים יִשְׁפּוּט אֱלוֹהִים בִּינֵיהֶם בְּכָל אֲשֶׁר נַחֲלָקוּ בּו)

חֲבִין בְּתְרַגּוּם הַפְּסוּק 113 שֶׁל סוּרָה הַבְּטִיחַ סוֹסֵי מַעֲשִׂים שׁוֹנִים פְּעַמִּים בְּזַמַּן פּוֹעֵל (אֹמֵר) מִן הָעֲבָרִי אֵל הַהוּוֹה. סִבֵּר יוֹתֵר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ הַפּוֹעֵל (אֹמֵר) הַהַתְּנַהּלוֹת שֶׁל הַפּוֹעֵל (אֹמֵר). לְפִי זֶה וְעַל יְדֵי תְּרַגּוּם הַמִּילָה הַאֲחֵרֹנָה (מְדַקְלָם אֶת הַסֵּפֶר) עַד (קוּרָאִים) בְּמוֹבֵן שֶׁל קְרִיאָה, לְמַחַת קִיּוּמָה שֶׁל מִשְׁמַעוֹת מִקְבִּילָה עִבְרִית מִילָה (הַתְּגַלוֹת). (9)

גַּם בְּתְרַגּוּם שֶׁל הַמִּילָה (אֵתָה לֹא יוֹדַע) כִּדֵי עֲבָרִי (לֹא יִדְעַת) בְּעַת הַקְּבִלָה שֶׁל כָּל הַיּוֹצְרוֹת שֶׁל דְּמוּת (י) בְּתַחִילַת הַמִּילָה (בְּחִירִיק) , אֲשֶׁר כִּיבוֹשׁ עֲרָבִי. (10)

בְּמִשְׁפָּט (שְׁבוּ הֵם שׁוֹנִים) לֹא לְתְרַגְם אֶת הַמִּילָה (הֵם הִיוּ) וְלְקַצֵּן שֶׁל טְקִסְט (הִיָּה), בְּאִמְצַעוֹת סִגְנוֹן פְּשׁוּט שֶׁל הַקּוּרָא הַיְּהוּדִי כִּדֵי לְסַפֵּק אֶת הָרַעִיוֹן שֶׁל שְׁכַחַת טְקִסְט רְטוּרִית בְּשִׁמְרָה עַל הַהֶקְשֶׁר הַכּוֹלֵל.

فِي قَوْلِهِ تَعَالَى ((وَمَنْ يَطْعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَمِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ أُولَئِكَ رَافِقًا)) سُورَةُ النَّسَاءِ آيَةُ 69

הַתְּרַגּוּם הָעִבְרִית (הַנִּשְׁמַעִים לְאֱלוֹהִים וּלְשְׁלִיחוֹ אֱלֹהֵי יֵהוּ עִם הַנְּבִיאִים וְהַצְּדִיקִים וְהָעֵדִים וְהַיְּשִׁירִים אֲשֶׁר אֱלוֹהִים נָטָה לָהֶם חֶסֶד מֵהַטּוֹבָה חֲבַרְתֶּם שֶׁל אֱלֹהֵי)

חֲבִין בְּתְרַגּוּם הַפְּסוּק הַנ"ל שֶׁמַּט אֶת הַמִּילָה (וּמִן) לֹא תוֹרַגְם עֲבָרִי (וּמִן) גַּם כִּדֵי לְהַקֵּל עַל הַבְּנֵה מוֹל הַקּוּרָא הַיְּהוּדִי, נִסְיוֹן לְשַׁלֵּב בֵּין חוֹבַת בֵּין חוֹבַת מִתֵּן צִטוּט תְּרַגּוּם הָעֲבָרִי הַקּוּרָאנִי.

וּבְתְרַגּוּם בְּטוּוּחַ שֶׁל הַחֲלָלִים (הַנְּהַרְגַּ בְּמַלְחַמַת מִצְוָה). (11)

כָּל מִי נִימוֹת בְּמַלְחָמָה אוֹ הַצְּבָא, הַמְּקוּרָב אִיזְשָׁהוּ לְטְקִסְט הַמְּקוּרִי לְמַרְוֹת הַיְּצִיאָה מִן הַמִּתּוֹרַגְמָן הַהֶקְשֶׁר הַקּוּדֵם לְתְרַגְם.

فِي قَوْلِهِ تَعَالَى ((أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوِنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ)) سُورَةُ التَّوْبَةِ آيَةُ 19

הַתְּרַגּוּם הָעִבְרִית (הַסְּבוּרִים אֲתֶם כִּי הַשְּׁקִיִּים עוֹלֵי הָרֶגֶל וְשִׁמּוֹר הַקְּדוֹשׁ שְׁקוּלִים בְּעַרְכֶּם לְמַעֲשֵׂיו שֶׁל הַמַּאֲמִין בְּאֱלוֹהִים וּבִיּוֹם הַאֲחֵרוֹן וְהַקֵּם לְהִיאֲבֵק לְמַעַן אֱלוֹהִים אֵין הֵם שׁוֹיִם בְּעֵינֵי אֱלוֹהִים טְאֱלוֹהִים לֹא יִנְחָה אֶת קֶהֱל בְּנֵי הָעוֹלָה)

בְּתְרַגּוּם שֶׁל חֲבִין כִּדֵי (הַקֵּם לְהִיאֲבִיק לְמַעַן אֱלוֹהִים) (12) כָּל תַּחוּשָׁה (ג'האד) בְּעִרְבִית, הַמִּתְרַגֵּם לֹא לְהִרְאוֹת אֶת הַמִּשְׁמַעוֹת הָאֲמִיתִית, כְּפִי שֶׁנִּהְגַּ בְּסִגְנוֹן פְּשׁוּטִי וּלְפַעוּל נִגַד לְקוּרָא הַיְּהוּדִי. כִּאִילוֹ יֵשׁ לוֹ מִשְׁמַעוֹת, אוֹ לְחַזוֹר הָעֲרָבִי (לְעַשׂוֹת הַקְּרָבָה לְמַעַן הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל אֱלֹהֵי).

זֶה לֹא נִתֵּן אֶת הַדְּחִיפָה הָאֲמִיתִית שֶׁל הַמוֹנַח.

וְחִבִּין אֲשֶׁר יוֹשֵׁם הַשִּׁימוֹשׁ בַּעֲיָקְרוֹן שֶׁהַשְּׁפָה הָעֵבְרִית הַמוֹכַחִית כְּפֹפֶה הַשְּׁפַעַת הַגְּלוּבְלִיזְצִיָּה וְלִפְגוֹשׁ רַב מִהַמִּילִים לַהֲבִיעַ אַחַת וְאֶקְזוּטִי אִם אוֹ עֵרֶבִי. (13)

فِي قَوْلِهِ تَعَالَى ((فَاتِيَاهُ فَقَوْلَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلا تَعَذِّبَهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِنْ اتَّبَعِ الْهُدَى أَنَا قَدْ أَوْحَى إِلَيْنَا أَنْ الْعَذَابَ عَلَيَّ مِنْ كَذِبٍ وَتَوَلَّى)) (١٤) سُوْرَةُ طه الْآيَةَ ٤٧

הַתְּרַגוּם הָעֵבְרִית (יוֹבֹאוּ אֵלָיו שְׁנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ : אֲנַחְנוּ שְׁלִיחֵי אֱלֹהֶיךָ עֵתָה שְׁלַח אֲתָנוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַל תַּעֲנֵם הִנֵּה בָאוֹת מֵאֵת אֱלֹהֶיךָ וְשְׁלוֹשׁ עַל כָּל אֲשֶׁר הִלַּךְ בְּאַרְחַ מִישְׂרָאֵל אֲכַן כָּבַר גְּלוּ אֲזִינֵנוּ , כִּי הָעֵנֵשׁ יַחֲוֹל עַל כָּל אֲשֶׁר כָּחַשׁ וַיִּפֵּן עֵרֶץ) (14)

בְּפִסּוּק לַעֲלִיל כְּדִי לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בַּלְּשׁוֹן עֵבֶר בַּעַל פֶּה פ (יוֹבֹאוּ אֵלָיו שְׁנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ) בְּנִסְיוֹן לְשַׁמּוֹר עַל הַהֲקָשָׁר הַכּוֹלֵל בְּטַקְסָט, זֶה כְּשֶׁלְּעֲצֻמוֹ הוּא אֵיבֵד אֶת זֶה וְלִהְיוֹךְ אוֹתָהּ נֹסַחַת הַמוֹתְנָה.

גַּם הַתְּחִיבּוֹת בַּחֲרָה לְנַמְעַן מִתְּרַגֵּם מִצְפּוֹן טוֹב (אֱלֹהִים כִּי אַתָּה) (אֱלֹהִים) בְּפִסּוּק (שׁוֹלַחַת לֵנוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל) פֶּא כֹאן לְסֹדֵר פְּנִימִי וְקִישׁוּרִית. (16) וְלִהְיוֹךְ מִמֶּנּוּ עִם נְקוּדָה-פְּסִיק בְּנִסְיוֹן גַּם לְשִׁלַּב וּפִישׁוֹט מוֹל הַקּוֹרָא.

فِي قَوْلِهِ تَعَالَى مِنْ نَفْسِ الْآيَةِ (ان الْعَذَابَ عَنِّي مِنْ كَذِبٍ وَتَوَلَّى)

הַתְּרַגוּם הָעֵבְרִית (כִּי הַמְּכַחֵשׁ בָּאוֹתוֹתֵינוּ וְהַסּוֹטָה יַעֲנֵשׁ)

אֲנוּ מוֹצִאִים בְּתַרְגוּם כִּי הַמְּתַרְגֵּם בְּסִבִּיבָה כָּבֵד כְּלִי מוֹכַח הַנּוֹמִינְלִי הַסִּיטוֹנָאִי (כִּי) וְאַלְפָּה וְאֵת לֵאמֹר בְּמִילָה (יִיסוּרִים), הַטְּבָה שֶׁל הַמַּהוּת עַל הַהֲעֵרָכָה דוֹרֶשֶׁת מַחֲוֹתָק מִשְׁקֵר בְּנִיחוּל בְּמִירוּץ הַזֶּה (17) וְבִאֻפֵּן כְּלָלִי בֵּא לְתַרְגֵּם יוֹתֵר מַחֲוִיבוֹת לְטַקְסָט הַמְּקוֹרִי.

فِي قَوْلِهِ تَعَالَى فِي سُوْرَةِ طه الْمُبَارَكَةِ ((يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكَ جَانِبَ الطُّورِ الْاَيْمَنِ)) (١٨) سُوْرَةُ طه الْآيَةَ ٨٠

הַתְּרַגוּם הָעֵבְרִית (הִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּבֵד הַצְּלוֹנוֹכֶם מֵאוֹיְבֵיכֶם וְנוֹעַד לָכֶם בְּצַלַע הַהַר הַיְמָנִית)

בְּתַרְגוּם מוֹצֵא אֶת הַפּוֹעֵל (נֹעַד) כַּהִיפּוֹךְ הִנֵּה בַּעֲלַת חֲשִׁיבוֹת הַלּוּחַ זְמַנִּים זֶה מַרְאֵה כִּי הַתְּרַגוּם הוּא קָרֹב בְּמִידָה רַבָּה מֵהַטְּקָסֵט הַמְּקוֹרִי. זֶהוּ אֵינְדִיקְצִיָּה כְּשֶׁלְּעֲצֻמוֹ שֶׁהַתְּרַגוּם חוֹבֵן הוּא הַטוֹב בְּיוֹתֵר בֵּין הַתְּרַגּוּמִים אִם הִיא נִשְׂאָה בַּשְּׁפָה פְּשֻׁטִית מוֹל הַקּוֹרָא.

מַסְקָמַת

בְּאַמְצַעוֹת הַקְּרִיָּאָה שֶׁל הַטְּקָסֵט הַקּוֹרָאנִי יְדִי חוֹבֵן הַבְּהִירָה לֵנוּ הַרְבֵּה עוֹבְדוֹת הַצְּלַחַת לְמוֹצֵא אוֹתוֹ בְּאֻפֵּן בַּלְּעֵדִי.

1 - הַטְּקָסֵט שֶׁל הַקּוֹרָאן יָדוּעַ גַּם הוּא הַדִּימִי שֶׁל רְטוֹרִית מְכִיל קוֹנְטְרָצִיּוֹת רַבּוֹת שֶׁקָּשָׁה לְהִזִּיז אוֹתָם בְּפִיחַט מֵהַמְּתוֹרְגָּמֵן הוּא לֹא מִתּוֹךְ תְּרַבּוֹת.

2 - אֵינִי כָּבֵד מֵאֻפִּיין כְּמִתְרַגֵּם עַל הַתְּרַגּוּם כּוֹלוֹ שֶׁל חוֹמֵר וְשִׁרְבִי הַפְּסוּקִים אֵינָם מִתּוֹרְגָּמִים בְּמִדּוּיָק אֲבֵל זֶה הַפִּישׁוֹט זֶה אוֹמֵר שֶׁזֶה מוֹתָאֵם תְּרַגּוּם, וְיִכּוֹל לְחַזּוֹר דּוֹגְמָאוֹת נִזְכַּרְתָּ הַטְּקָסֵט.

3 - בְּכַמָּה פְּסוּקִים שֶׁל הַמְּתַרְגֵּם מִנְסָה טַקְסָט קְצֵרֹת בְּנִסְיוֹן פְּשֻׁטִי אוֹ דְבָקוֹת הַטְּקָסֵט הַקּוֹרָאנִי שְׁנִלְקַח בֵּין כָּל כֶּךָ דֶּרֶךְ תְּרַגּוּמִים הַחוּצָה בְּצֹרָה בַּחֲרָה וּפְשׁוּטָה מוֹל לְקוֹרָא הַיְהוּדִי, אֲשֶׁר הַכְּשִׁיל יוֹשֵׁרָה מִדְּעִית.

4 - לַעֲנֹת עַל הַצְּרִכִים שֶׁל תְּרַגּוּם חוֹבֵן נִמְעַן הַיְהוּדִי שֶׁל הַקּוֹרָאן עֵבְרִי, פְּשׁוּט תוֹךְ הַתְּחַשְׁבוֹת הַמְּמַד רְטוֹרִית שֶׁל הַקּוֹרָאן וְאֵת לְמַעֲלָה כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ עִם קְדוּשַׁת הַטְּקָסֵט הַקּוֹרָאנִי לֹאן הוּא רוֹצֵה לְהִרְאוֹת לְקוֹרָא כִּי הַיְהוּדִי עֵבְרִי מְסוּגֵל לְסַפּוֹג אֶת הַמְּשַׁמְעוּיּוֹת שֶׁל הַקּוֹרָאן, שְׁפָה הוּא לֹא עֵינִי לְפִי מִיְלּוֹת מִפְתַּח.

5 - הַמְּצַגַּת וְאֵת הַעֵיטוֹב תְּרַגּוּמִים סְפָרוֹתִיִּים יִכּוֹל לְקַרְחָת, אֲךָ בְּתַרְגּוּם שֶׁל הַקּוֹרָאן לֹא יִכּוֹל לְהִיּוֹת, וְאִם יֵשׁ לֹא יִכּוֹל לְהִבִּין אֶת הַטְּקָסֵט כְּרֹאוֹי בַּעַת הַחֲלַת סַגּוֹן זֶה.

6 - בְּנִסְיוֹן כּוֹשֵׁל לְהִקִּים חוֹבֵן לְתַרְגֵּם אֶת הַקּוֹרָאן כְּדִי פְּשֻׁטִי נִגַּד הַיְהוּדִים וְכִי מֵהַ קוֹרָה עִם הַיְהוּדִים כֹּאֲשֶׁר הֵם יוֹצִרִים טַקְסָט מְקִרָאִי עִם שֶׁאֵר הַתְּנִי"ךְ, וּבְכָלֵל זֶה מִתְּגַלְּגֵל עֵכְשִׁיו גַּם מֵהַ שְׁקָרָה הַתְּרַגּוּם שֶׁל הַתְּנִי"ךְ הָעֵבְרִי.

7 - לְמַרְחַת הַמַּאמְצִים הַרְבִּים שֶׁנַּעֲשׂוּ עַל יְדֵי חוֹבֵן בְּתַרְגּוּם שֶׁל הַקּוֹרָאן, הַגִּיעוּ הַחוֹקֵרִים לְמַסְקָנָה כִּי הָעֵבֶדָה מִזְרַחְנִים הַיְהוּדִי עֵדִיין עֵדִיין זְקוּק מֵאֵשׁ לְבַחּוֹן אֶת עֲצָמָם וּלְקַבֵּל דִּיאֻלּוֹג מֵהוֹתִי עִם אַחֲרִים.

המקורות

- 1 – יוסף סדן : על 800 שנה של תרגום הקוראן . עתון הארץ עם' 33 .
- 2 – צבי חיים ריקנדורף : המקרא והקוראן , ליפציג , 1857 , עם' 34 .
- 3 – האנצים העברית כ' 30 , עם' 52 .
- 4 – שושן סומך : עם' 12 .
- 5 – אורי רובין : תרגום מערבית והוסיף הערות , תל-אביב , 2005 , עם' 13 .
- 6 – האנציקלופדיה העברית : תל-אביב , 1988 , ערך " קוראן " .
- 7 – יעל לוטן : העברית כאופציה האחרית , העתון הארץ 2004 . עם' 11 .
- 8 – אורי רובין : הקוראן הוצאת לאור , אוניברסטת תל-אביב , 2005 , עם' 111 .
- 9 – דויד שגיב : מילון עברי-ערבי לשפה העברית , 1990 , חלק 1 , עם' 426 .
- 10 – רבחי כאמאל : עם' 102 .
- 11 - אורי רובין : הקוראן הוצאת לאור , אוניברסטת תל-אביב , 2005 , עם' 76 .
- 12 - אורי רובין : הקוראן הוצאת לאור , אוניברסטת תל-אביב , 2005 , עם' 154 .
- 13 - יעל לוטן : העברית כאופציה האחרית , העתון הארץ 2004 . עם' 30 .
- 14 – הקוראן הקדוש: פרד טהא , פסוק 47 .
- 15 - יוסף יואל ריבלין : אלקוראן הוצאת דביר , תל אביב , הדפסה שלישית , 1937 . עם' 322 .
- 16 – אל ראזי : חלק השני , עם' 62 .
- 17 – שם : עם' 164 .
- 18 – הקוראן הקדוש: פרד טהא , פסוק 80 .